

Nr 59

Kungl. Maj:ts proposition till riksdagen angående fråga om befrielse från viss betalningsskyldighet till kronan inom kommunikationsdepartementets ämbetsområde; given Stockholms slott den 19 februari 1960.

Kungl. Maj:t vill härmed, under återopande av bilagda utdrag av statsrådsprotokollet över kommunikationsärenden för denna dag, föreslå riksdagen att bifalla det förslag, om vars avlåtande till riksdagen föredragande departementschefen hemställt.

GUSTAF ADOLF

Gösta Skoglund

Utdrag av protokollet över kommunikationsärenden, hållet inför Hans Maj:t Konungen i statsrådet å Stockholms slott den 19 februari 1960.

Närvarande:

Statsministern ERLANDER, ministern för utrikes ärendena UNDÉN, statsråden NILSSON, STRÄNG, ANDERSSON, LINDSTRÖM, LANGE, LINDHOLM, KLING, SKOGLUND, NETZÉN, AF GEIJERSTAM, NORDLANDER.

Efter gemensam beredning med chefen för finansdepartementet anför chefen för kommunikationsdepartementet, statsrådet Skoglund.

Genom en den 13 juni 1952 av Torneå tingslags häradsrätt meddelad dom, vilken vunnit laga kraft, förpliktades byggmästaren *Erik Herman Förare*, Haparanda, att till kronan utge 108 736 kr. 13 öre jämte 5 % ränta därå från den 29 november 1951 tills betalning sker.

Av handlingarna i ärendet framgår bl. a. följande:

Enligt ett den 18 december 1945 dagtecknat entreprenadkontrakt mellan Förare och vägförvaltningen i Norrbottens län förband sig Förare att mot en ersättning av 76 350 kr. uppföra en garagebyggnad i Haparanda för vägförvaltningens räkning. Såsom säkerhet för entreprenadens fullgörande lämnade Förare till vägförvaltningen en borgensförbindelse, enligt vilken tre borgensmän gick i borgen intill visst belopp för entreprenadens fullgörande. Förare kunde sedermera inte fullfölja bygget utan vägförvaltningen fick på annat sätt fullborda arbetet. Kostnaderna uppgick till 185 086 kr. 13 öre eller således 108 736 kr. 13 öre mera än enligt entreprenadkontraktet. Förare försattes i konkurs år 1947, varvid sistnämnda belopp bevakades. Någon utdelning erhöles dock icke.

Sedan Förare instämts till häradsrätten i anledning av förenämnda kontraktsbrott, förpliktade häradsrätten honom att till kronan utge 108 736 kr. 13 öre jämte tidigare angiven ränta. Solidariskt med Förare förpliktades borgensmännen utge 15 300 kr. jämte ränta.

Väg- och vattenbyggnadsstyrelsen har i skrivelse den 10 juni 1959 anfört, att av Förares skuld till kronan har på grund av borgensåtagandena avbetalats 15 300 kr. jämte ränta. Vid utmätningförsök åren 1952 och 1958 har Förare befunnits sakna utmätningbara tillgångar. Styrelsen har låtit vederbörande polismyndighet verkställa utredning rörande Förares ekonomiska förhållanden. Utredningen visade samma resultat som utmätningförsöken. Förare och hans hustru var för år 1958 till statlig inkomstskatt taxerade för en sammanlagd inkomst av ca 14 000 kr. Då, såvitt styrelsen kan bedöma, anledning saknas anta, att det återstående fordringsbeloppet skulle kunna indrivras, föreslår styrelsen att fordringen avskrivs.

Statskontoret har i utlåtande den 29 juli 1959 icke ansett sig kunna tillstyrka, att fordringen avskrivs utan vidare. Då enligt statskontorets mening förutsättning för en ackordsuppgörelse synes föreligga, bör kronan, därest Förare vill inleda förhandling härom, icke ställa sig avvisande.

Med anledning av vad statskontoret anfört beträffande möjligheten till ackordsuppgörelse har utlåtande inhämtats från *väg- och vattenbyggnadsstyrelsen*. Styrelsen har i skrivelse den 12 februari 1960 meddelat, att polismyndigheten i Haparanda konstaterat, att Förare fortfarande, såvitt är känt, saknar utmätningbara tillgångar. Förare har förklarat sig sakna ekonomisk möjlighet att medverka till ackordsuppgörelse men har erbjudit sig att betala »en summa, i ett för allt, symboliskt å 100 kr.»

Departementschefen

Med hänsyn till Förarens ekonomiska förhållanden vill jag ej motsätta mig, att Förare, därest han till väg- och vattenbyggnadsstyrelsen inbetalar ett belopp om 1 000 kr., befrias från skyldigheten att till kronan erlagga det återstående belopp, som kronan kan ha att fordra på grund av den i ärendet nämnda domen.

Jag hemställer alltså, att Kungl. Maj:t måtte föreslå riksdagen medgiva att byggmästare Erik Herman Förare, därest han inom tid, som av Kungl. Maj:t bestämmes, till väg- och vattenbyggnadsstyrelsen inbetalar 1 000 kr., befrias från vidare ersättnings-skyldighet till kronan i anledning av dom meddelad av Torneå tingslags häradsrätt den 13 juni 1952.

Vad föredragande departementschefen med instämmande av statsrådets övriga ledamöter hemställt, behagar Hans Maj:t Konungen bifalla samt förordnar, att proposition av den lydelse bilaga till detta protokoll utvisar, skall avlätas till riksdagen.

Ur protokollet:

Nils Engdahl